

Yalnız Bir Kadınsan Eğer

– Sevinç A. K. · 18 Eylül 2012

Korku filmleri ve gerilim dolu sahneleri izlemek hobilerin arasında olabilir. Belki aşk filmlerine karşı bir antipatin vardır. Neden olmasın ? Saçma geliyordur sana tesadüflerle dolu karşılaşmalar, çarpışmalar ve göz göze değdiği anda kalpteki ani kıpraşım... Sonrasında adı yıldırım işte bilirsiniz, gerek var mı söylememe ? Her neyse... İzlediğiniz filmin hiç bitmesini de istemezsiniz ki; biterse şayet ışıkları kapatıp tek başınıza yine yatağınıza dönmeniz gerekecek... Aklınıza türlü türlü durumlar gelir, bir takım sahneler gözünüzde canlanır, bir daha korku filmi izlememeye yemin dahi edebilirsiniz; yalnız bir kadınsanız eğer.

Koltukta uyuyakalmışsın, ışıklar da yanık ve dahi televizyon da açık. Hay aksi pazartesi, hep neden bu sendromları yaşıyorum ki sanki!

Saatin alarmını ertelemekten de bıkmadım üstelik,ama inatla çalmakta ısrarcısın!

Peki peki.. Zoraki kalktım. Bir bardak dahi içemeyecek olduğumu bildiğim çay için çaydanlığa su koydum. O kaynadursun, ben elimi yüzümü yıkarken.

Aynadaki bu ben miyim? Of ne kadar da çirkin bir ben... Bakmıyorum sana tamam mı! Derhal geri çekil önümden! Halbuki not iliştiirmiştim bir kenarına: "Tebessüm et lütfen :)"

Dünden ütülediğim gömleğimi giyip, bir yudum da çayımdan içip, kimseye "Hoşçakal" bile demeden bir hışımla çekiyorum kapımı. Anahtarım içeride kalırsa bu kabusum olur. O sebeple de iyiden iyiye kontrol ediyorum kendimi. Bir ikinci anahtarımı emanet edebileceğim kimsem dahi yok ki...

Yalnız bir kadınsanız eğer, komşularınızın dedikodularına maruz kalabilirsiniz. Misal eve geç gelemezsiniz. Bir arkadaşınızı - hele de karşı cins ise - davet edemezsiniz. Sahile inip; pamuk şeker yemek, hiç olmadı martılara simit atmanız dahi yasaklanabilir size. Hatta yola bakan balkonunuza akşam veya gündüz vakti çekirdek çitlemeye çıkmışken neskafenizle birlikte ve müziğin hafif mırıldaması eşliğinde başkalarının kötü bakışlarına hedef olabilirsiniz. Sonra, bakkala selam verseniz başka bir manaya çekilebilir. Yol kenarlarında sıralanmış önü koca koca adamların kaynadığı kahvehanelerden başınız dik bir şekilde geçemezsiniz. Sahi nedir bu toplumun yalnız kadınlardan alıp veremediği?

Tüpüm üç ayda bir değişiyor. Tüpçü ile pek haşır neşir değilim de zaten. En azından bu iyi haber. Düşünsenize iki haftada anca biten damacana için bile arkamdan laf söz çıkarmış karşı komşum. Pompasını değiştirirken tırnağım kırıldıysa ve o korkuyu tekrar yaşamamak için elemandan rica ediyorsam, nesi kabahat bunun anlamadım ki!

Marketten küçük boy salça aldım ve bir kilo mercimek neredeyse bir ay yetiyor bana. Geçenlerde karnıyarık yapmaya niyetlenmişim ki; patlıcan dahi bir başıma koyma beni tavaya diyince, morelim bozuldu ve iştahım kaçtı yine.

Yaptığım kek de küflenmiş bir hafta içinde.

Ah minnoş.. Sen de olmasan ve sen boncuk güzel sesli muhabbet kuşum.. Bir de sen benekli japon balığım :) Versem yer misiniz bir dilim?

Yalnızlık benim eserimdi... Bu duruma gelebilmek için nelerden feragat ettim bir bilerseniz. Misal, teklifleri hep geri çevirdim. Birilerine bağlı kalmak benim harcam değildi. Ya da birilerinin boyunduruğu altına girmek, onlara karşı sorumluluklarımın üzerime verdiği ağırlık... Hayır hayır hiç bana göre değildi. O zamanlar tabii...

Yeni bir korku filmi daha çıkmış. Bu defa evimde değil; sinemada izleme kararı aldım. Korktuğumda sarılacak bir ben daha bulur muyum bilmeden.

Ben yalnızlığı seçerken, özgürlüğümü hayal etmişim.. Nereden bilebilirdim ki bir başkaları tarafından bu denli baskı göreceğimi!

Az kaldı unutuyordum.. Ehliyet almak istememdeki en büyük etken trafik değil, inanın..

Biri ağladığımı söylemiş az önce geldi kulağıma... Sahi kim görmüş ki?

*

*

*

Sevinçli

Not : O ben değilim :D